

Sygn. akt I CZ 2/07

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Gerard Bieniek

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa J. V., W. B. i B. .

przeciwko Narodowemu Bankowi Polskiemu

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 lutego 2007 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 listopada 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 22 listopada 2006 r. odrzucił skargę kasacyjną powodów: [...] od wyroku tegoż Sądu Apelacyjnego z dnia 8 czerwca 2006 r.

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny stwierdził, że powodowie zostali zwolnieni od kosztów sądowych w całości. W związku z tym, zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obowiązani byli do uiszczenia opłaty podstawowej w stałej wysokości 30 zł. Opłata nie została uiszczona. W konsekwencji skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie podnieśli, że w skardze kasacyjnej na pierwszej stronie naklejone zostały znaki opłaty sądowej. Jako dowód przedłożyli kserokopię pierwszej strony skargi kasacyjnej wraz z naklejonymi znaczkami opłaty sądowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dołączona do zażalenia kserokopia nie może być uznana za dowód uiszczenia opłaty sądowej. Prawdopodobnie przedłożono kopię innego egzemplarza skargi kasacyjnej, niż ten, który został wysłany do sądu, gdyż na egzemplarzu znajdującym się w aktach sądowych nie ma nie tylko znaczków opłaty sądowej, ale nawet śladu, który mógłby wskazywać, że znaczki zostały naklejone. Twierdzenie, że znaczki opłaty sądowej naklejono i same się odkleiły uznać trzeba za gołosłowne. Opłata podstawowa nie została uiszczona i z tego powodu skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. Zatem zażalenie nie jest zasadne.

Z powyższych względów na mocy art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394 § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.